

Publicerad 2005-05-20 18:32 av syra

läs

fundera

förstå

Ensam

Du sitter på din säng och tittar ur genom fönstret, ner på gården och barnen som leker där. Du sitter där och tänker på hur vacker en sten kan vara när solen lyser på den, och låter tankarna stilla vandra vidare. Vid dina fötter ligger ett litet knyte av tygtrasor, ett litet gnyende hörs därifrån.

Nu sitter du inte upp längre, du har lagt dig ner. Du ligger ner på den välbäddade sängens överkast och håller blicken fäst vid tjärnorna i taket. Stjärnorna skulle vara din tillflykt när det blev för jobbigt, och det är där du hämtar din styrka. Styrkan du behöver för att klara av din skola, din dotter, ditt hushåll. För det har inte varit lätt, det ska gudarna veta. Att bli gravid när du ännu inte har tagit studenten, inte sett världen, är ingen dans på rosor. Och ingen har du haft som har kunnat hjälpa dig, ingen, inte ens Han har hjälpt dig, fast han lovade. Och skolan, den har du väl knappast kunnat koncentrera dig på när huvudet har varit fyllt av ångest för hur du ska kunna överleva, hur din dotter ska kunna överleva.

Nu glider dina tankar långt bort, och blicken slocknar, andetaget blir tyngre och tyngre. Flickans gnyende övergår i gråt, och snart är det enda som hörs barnets förtvivlande skrik. Dess mor har stängt sina ögon, och de blodiga handlederna vittnar om ett öde som blev för tungt att bära ensam.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren syra med Poeter.se id #3314 innehar upphovsrätten